по етимологьчнитѣ правилно да ся добав-
ри, прибавяйки ся съ въ всѣмъ нестравилно
начялото на другы думы, колчто заточе-
ватъ отъ гласнѣ буквя и двѣ по съ-
молочнитѣ съ въ всѣмъ не бы требало да
ся прибавя; отъ това произлѣзва въ
языкътъ кѣрьовно то онова прояве-
ние ~~що~~ да добиватъ нѣкои думы извр-
тно значение на пр. на каковерци се
следятъ не извращатъ значение то на ду-
мы тѣ абя (платъ) и хабя (разваляйки
като хабя абя то тѣхно нарѣчение ка-
то абя хабя (хабе) или хабъ кутихъ
абъ бранено вмѣсто: абъ кутихъ хабъ (чи-
сто) бранено. и другы такывъ. Отъ това
белкымъ то цѣла почти българска произ-
хожда въ отношение на х-то чяна бъ-
лгарски. Едны казватъ хандрия, хавриш
~~дрия~~, арсвалъ, артисва, а другы алдри
адрия, хересвалъ хартиня и др. дори
~~дрия~~ вмѣсто или хи вм. и и др. и
предпоръчвами и това на вниманиетъ
на чда ~~пример~~ нарѣчанитѣ на сроятъ
в. або.

Абадрия — дрий (отъ), който работи, пра-
ви или продава абы, в. баладъ: абадрии-
вичъ, на кваша абадрийтъ. Какъ бы могъ
абадрийтъ да натрави отъ дебелятъ
абя тънко и лъскаво сукно. Л. Д. 1870. р. 102
в. абадрия тъ. — абадриевъ.

Абадрийка (та) жена на абадрия, която
работи и продава абы. в баладъка: тя
абадрийка; Госпожа мари абадрийката